

Arrest

nr. 343 747 van 27 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op [...] augustus 2005 geboren bent te Camacupa, provincie Bié, Angola. U beschikt over de Angolese nationaliteit. Uw etnie is u onbekend. Tot 2020 gaat u naar de universele kerk in Luanda, Angola. U ging naar de kerk in Angola, maar op dit moment hangt u geen geloof meer aan.

Zowel u als uw moeder worden fysiek mishandeld door uw stiefvader en zijn neven. Jullie worden als schuldigen aangeduid voor het slechtgaan van hun zaken. Ergens in 2023 beschadigt uw stiefvader uw linkervoet met een machete. De wonde kan niet genezen, omdat uw stiefvader druk uitoefent op de wonde en het u niet toegestaan is om naar het ziekenhuis te gaan. U en uw moeder dienen elk afzonderlijk een klacht in bij de politie. Eén van de politiemannen licht uw stiefvader in over uw klacht.

Er vindt een gesprek met de politie plaats in uw bijzijn en dat van uw stiefvader waarbij wordt aangehaald dat er minder agressie moet plaatsvinden bij jullie thuis. Verder wordt er geen gevolg gegeven aan de klacht. Als reactie op de klacht van uw moeder verwondt uw stiefvader uw rechtervoet. Uw stiefvader verklaart u zot, omdat u klacht tegen hem ging indienen bij de politie. Hij stuurt u naar DE Congolesse kerk. Daar wordt u geslagen met de boodschap dat ze u zouden blijven slaan tot u toegaf dat u behekst bent. Met hetzelfde doel voeren ze malafide praktijken op u uit, "makulu" genaamd, waarbij bijvoorbeeld pili pili in uw achterwerk wordt gestoken. Uw stiefvader zou hen belonen indien ze u zo ver kregen om toe te geven dat u een heks bent. Op die manier zou u voor zot verklaard kunnen worden en zou uw klacht bij de politie als ongeloofwaardig worden bevonden.

Op [...] 2024 wordt u door uw stiefvader gestoken met een mes. U ontvlucht het huis en vindt onderdak bij mevrouw E., een vrouw die u leert kennen binnen de Congolesse kerk waar uw stiefvader u heen stuurt. Zij woont in de gemeente Benfica te Luanda. Tijdens die periode werkt u als afwasser in haar restaurant en wast u af en toe de auto's van klanten. In november – december 2024 komt uw stiefvader te weten dat u bij mevrouw E. verblijft en komt u hem tegen in de buurt van haar restaurant. Hij stelt dat u zijn bezit bent en slaat u met een fles boven de ogen. Wegens uw leefomstandigheden besluit u uw vader en zussen te vervoegen in België. Uw moeder blijft in Angola. Mevrouw E. regelt uw paspoort en visum. Op 21 januari 2025 reizen jullie samen via Portugal naar België. Jullie komen in België aan op 06 februari 2025. Op 07 maart 2025 verzoekt u Belgische asielinstanties om internationale bescherming.

Aanvankelijk legt u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming uw origineel Angolees paspoort neer, geldig van 31 juli 2024 tot 31 juli 2034, inclusief een visum voor Portugal, geldig van 18 januari 2025 tot 21 februari 2025. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt u deze niet meer in handen te hebben. Op 17 juli 2025 voegt uw advocaat via mail een medisch verslag toe van de letsels die u aan uw voeten en buik heeft, d.d. 08 juli 2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij terugkeer naar Angola opnieuw bij uw stiefvader zult moeten wonen en dat zowel u als uw moeder opnieuw door hem en/of zijn neven mishandeld zullen worden (notities van het persoonlijk onderhoud op 23 juli 2025 (verder: NPO), p. 18).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat er bedenkingen kunnen worden gemaakt bij het door u geëtaleerde relaas, omdat u tegenstrijdig bent over de periode waarin u bij mevrouw E. verbleef na het verlaten van het huis van uw stiefvader. Aanvankelijk verklaart u dat mevrouw E. u in huis heeft genomen in oktober 2024, twee maanden na augustus, omdat uw vader u met een mes gestoken had (NPO, p. 9 – 10). Later verklaart u dan weer dat uw stiefvader u op uw verjaardag, [...] 2024, met een mes gestoken heeft en dat u die dag ingetrokken bent bij mevrouw E. (NPO, p. 26). Daar komt dan nog eens bij dat u beweert dat mevrouw E. uw reisdocumenten, waaronder uw paspoort, in orde bracht vanaf het moment dat u bij haar introk – hetzij augustus hetzij oktober 2024 – maar dat op uw paspoort te lezen staat dat deze u eerder werd toegekend, namelijk op 31 juli 2024 (NPO, p. 16; zie groene map in administratief dossier). De vaststelling dat u plots uw origineel paspoort niet meer in uw bezit zou hebben, hoewel u deze wel heeft voorgelegd tijdens het indienen van uw verzoek om internationale bescherming doet vermoeden dat u heeft opgemerkt dat de datum waarop u deze heeft verkregen niet strookt met het relaas dat u wenst neer te zetten en dat u deze aldus bewust achterhoudt om de asielinstanties te misleiden. Het is in de eerste plaats weinig aannemelijk dat u als volwassen man – u was negentien jaar op uw vertrekdatum uit Angola (geboren op [...] 2005 en vertrokken op 21 januari 2025) – doorheen uw reis moest worden bijgestaan door mevrouw E., te meer daar u op legale wijze en dus met uw eigen paspoort en een geldig visum reisde, en dat zij uw eigen paspoort ook weer zou meenemen naar Angola. Bovendien meent u dat zij uw paspoort weer zou hebben meegenomen omwille van het feit dat u nog niet betaald heeft voor de reis, terwijl u bij DVZ verklaarde dat uw vader haar heeft betaald

(NPO, p. 5 - 6, 15 – 16; zie verklaring DVZ, d.d. 26 juni 2025, p. 10, vraag 25, p. 11, vraag 27 en 32, p. 12, vraag 33).

Bij DVZ stelde u bovendien dat u van begin 2024 tot 20 januari 2025 in Benfica verbleef, wat strijdig is met uw verklaringen tijdens uw onderhoud (zie 'verklaring DVZ', p. 6).

De vaststelling dat u niet eerlijk bent over de periode waarin u, na het ontvluchten van uw voorgehouden problemen, uw vertrek uit Angola heeft voorbereid en ook niet over de reisdocumenten die u uiteindelijk heeft verkregen, doet vermoeden dat u in andere omstandigheden en om andere redenen het land wilde verlaten.

Hoe dan ook blijkt u, op basis van uw asielrelaas, uw land van herkomst niet te hebben verlaten omwille van een **gegronde vrees voor vervolging**, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een **reëel risico op het lijden van ernstige schade**, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het feit dat uw stiefvader u en uw moeder zou beschuldigen van hekserij, is niet de hoofdoorzaak van het geweld dat bij jullie thuis plaatsvond. U vertelt aanvankelijk dat uw stiefvader op een dag in 2020 dronken thuiskwam en zei dat zijn zaken slecht liepen. Hij gaf jullie daar de schuld van en werkte dit op jullie uit door jullie fysiek te mishandelen. Elke keer dat het slecht ging met zijn vissenhandel reageerde hij dit op jullie af. Pas wanneer hier door de protection officer nog enkele bijvragen over worden gesteld, meent u dat uw stiefvader jullie er kortweg van betichtte aan hekserij te doen en daardoor zijn zaken slecht liepen – hetgeen aldus weinig serieus te nemen is (NPO, p. 17, 19 – 20). Het geweld heeft zich sinds die eerste keer in 2020 nog tot [...] 2024 voortgezet. Gevraagd naar de reden, of de oorzaak, van uw stiefvaders wil om u te mishandelen vertelt u zeer algemeen dat mensen uit Viana bekend staan om hun agressiviteit. Uw stiefvader sloeg u dan ook zomaar. **U kent de oorzaak niet.** Hij sloeg uw moeder omdat ze hem wilde verlaten. In het algemeen vertelt u dat de neefjes van uw stiefvader voor hun amusement situaties uit hun duim zogen om u te slaan. Bij terugkeer naar Angola zal uw stiefvader u opnieuw mishandelen uit zelfvoldoening (NPO, p. 19 – 21, 25 - 26). **De kern van het geweld, uitgaande van uw stiefvader, komt dan ook niet voort uit het feit dat u door hem als heks wordt beschouwd maar is eerder gestoeld op zijn eigen persoonlijkheid en de obstakels die hij meemaakt in zijn professionele carrière in het algemeen.**

Hoewel uw stiefvader u en uw moeder kortweg betichtte van hekserij wanneer zijn zaken slecht liepen, weet hij dit bovendien evenzeer aan de opkomst van COVID en zijn de beschuldigingen hieromtrent nog maar eens niet serieus te nemen. Te meer aangezien jullie hem daaropvolgend voorstelden om het gezin te verlaten met als voorbode dat zijn zaken dan weer zouden verbeteren, maar hij dit niet toeliet. Aangezien uw moeder goed voor hem zorgde, wilde hij dat ze bij hem bleef en u dus ook. Uw moeder zou immers niet bij hem willen blijven als u er niet meer woonde. Ook wanneer u uw stiefvaders huis inmiddels had verlaten vanwege het geweld, kwam hij u opzoeken met de boodschap dat u hem toebehoorde en dat u zich niet van hem zou kunnen ontdoen (NPO, p. 18 – 21, 26 - 27). **Als hij jullie werkelijk als heks ziet, en als oorzaak voor het kelderen van zijn zaken, kan niet worden ingezien waarom hij jullie bij zich zou willen houden.**

In 2023 dient u klacht in bij de politie omwille van het geweld dat uw stiefvader tegen u en uw moeder pleegt. Ook dan komt hekserij in uw hoofde weer ter sprake. Echter, **opnieuw kan worden vastgesteld dat uw stiefvader u niet werkelijk als heks beschouwt maar dit gebruikt om zichzelf in een beter daglicht te stellen.** Hij verklaart u immers voor gek nadat hij te weten komt dat u het huiselijk geweld bij de politie ging aankaarten en stuurt u vervolgens naar de Congolese kerk. De personen van de kerk zouden van hem een som geld ontvangen indien u door hun toedoen zou toegeven dat u behekst bent en zo uw klacht bij de politie omtrent het huiselijk geweld immers kan worden ontkracht (NPO, p. 9, 11, 17, 24).

Daarenboven zou het enkel uw stiefvader zijn die u dit verweet. Zodoende kan ook dit niet worden beschouwd als een element dat een terugkeer naar uw land van nationaliteit in de weg staat.

Bijgevolg zijn de beschuldigingen van hekserij die u aanhaalt niet dermate ernstig om van vervolging te spreken. Daarenboven zijn de beschuldigingen van hekserij an sich niet de oorzaak van uw vertrek, het huiselijk geweld – dat in se niet het gevolg is van betichtingen van hekserij – is dat wel. Het gaat hier dan ook om louter familiale en gemeenrechtelijke problemen dewelke geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst stelt u, zoals reeds eerder vermeld, te vrezen opnieuw door uw stiefvader en zijn neven mishandeld te worden (NPO, p. 18). Uit uw asielrelaas blijkt u hier echter geen overtuigende indicaties voor te hebben.

Waar u verklaart dat u en uw moeder weer bij uw stiefvader zouden moeten gaan wonen indien u terugkeert naar Angola (NPO, p. 18) kan niet worden ingezien waarom u als volwassen man niet in staat zou zijn om een individuele woonst te vinden waar u op eigen benen kan staan. U beschikt immers over een zekere zelfredzaamheid en familiaal netwerk in Angola. U ging naar school tot u achttien of negentien jaar was (NPO, p. 10) en werkte er als afwasser in een restaurant waar u eveneens de auto's van klanten waste (NPO, p. 11). Bovendien blijkt u geboren te zijn in de provincie Bié en woont de familie van uw moeder daar nog steeds (NPO, p. 6, 15). U verklaart dat u er zich niet kunt vestigen, en ook geen contact met hen heeft, omdat de familie niet van u houdt omdat u de zoon van een Congolees bent (NPO, p. 25). Echter, u heeft geen contact meer met hen gehad sinds u kind bent (NPO, p. 15) waardoor het louter een insinuatie is dat u jullie relatie onderling niet opnieuw zou kunnen uitbouwen.

Verder insinueert u dat uw stiefvader en zijn neven u en uw moeder opnieuw zouden kunnen traceren indien jullie zich elders vestigen (NPO, p. 24), maar blijkt daarentegen ook uit uw verklaringen dat hun nood om u weer op te zoeken nadat u hen verlaten heeft allesbehalve hoog is. Zo zou u sinds [...] 2024, dan wel sinds oktober, bij mevrouw E. hebben verbleven en bij haar in het restaurant hebben gewerkt. Gedurende die periode (tot aan uw vertrek in januari 2025) zou uw stiefvader u éénmaal komen opzoeken zijn in de buurt van het restaurant waar u werkte, maar verder heeft u hem niet meer gezien en hebben jullie ook geen contact meer gehad. Ook met de neven van uw stiefvader bent u persoonlijk nooit meer in contact gekomen (NPO, p. 10, 15 - 16, 25 - 26).

Bovendien houdt niets u tegen om u te beroepen op de Angolese autoriteiten indien u alsnog zou worden geconfronteerd met uw stiefvader en/of zijn neven. Eén klacht van uzelf en één klacht van uw moeder is niet afdoende om te besluiten dat de overheidsinstellingen in Angola onvoldoende bescherming zouden kunnen bieden of de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen. U stelt immers dat zowel u als uw vader op gesprek zijn geweest en dat er gezegd werd dat er minder agressie moest zijn bij u thuis, waaruit blijkt dat ze uw klacht niet zonder meer als ongegrond beschouwden (NPO, p. 22). U stelt nog dat uw vader 'waarschijnlijk' enkele agenten van het politiekantoor waar jullie klacht gingen indienen, heeft omgekocht (NPO, p. 23), wat dus een loutere hypothese is van uzelf. Het staat u bovendien vrij om u tot een ander politiekantoor te begeven.

Er dient aldus te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen **onvoldoende gegevens of elementen** heeft aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een **"gegronde vrees voor vervolging"**, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een **"reëel risico op het lijden van ernstige schade"** zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming noch dat u dit bij terugkeer naar uw land van herkomst te vrezen heeft.

Tot slot komt de **geloofwaardigheid van uw verklaringen over de gewelddadige aard van uw stiefvader** danig onder druk te staan, nu blijkt dat (1) uw moeder initieel nog bij uw stiefvader bleef nadat u vertrok naar E. (NPO, p. 13) en (2) u zonder uw moeder vertrokken bent en zelfs niet weet waar zij nu verblijft (NPO, p. 14). U stelt dat u contact met haar had tot in Portugal via de telefoon van E.. Nochtans heeft u zelf ook een telefoon. Gevraagd of u via uw eigen telefoon uw moeder kan contacteren, stelt u vaagweg dat zij niet overweg kan met het internet. (NPO, p. 14.) Indien uw moeder contact kon houden met E. na uw vertrek, kan niet worden ingezien waarom zij geen contact zou kunnen houden met u. Van iemand die beweert vertrokken te zijn naar aanleiding van huiselijk geweld aan het adres van zowel hemzelf als zijn moeder, kan verwacht worden dat hij hoe dan ook contact houdt, enerzijds om te horen om hoe het uw moeder vergaat, anderzijds om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen van haar (en bij uitbreiding uw) problemen.

Een dergelijke desinteresse in haar lotgevallen en in de evolutie van uw eigen problemen, is niet verenigbaar met een ernstige vrees voor vervolging.

U stelt enerzijds dat uw moeder enkel bij uw stiefvader bleef omdat ze geen plaats had om heen te gaan (NPO, p. 13), maar anderzijds dat uw moeder op dit moment onmogelijk nog bij hem kan verblijven door wat jullie hebben meegemaakt (NPO, p. 14).

Uw verklaringen komen over als ad hoc aangepast, naargelang de vragen van de PO en zijn geenszins doorleefd.

Het neerleggen, en dan weer uitblijven, van uw paspoort werd in bovenstaande reeds beargumenteerd. Behalve de twijfels die u hiermee opwekt met betrekking tot de werkelijke aanleiding van uw vertrek (zie

supra) ondersteunt u hier enkel en alleen uw identiteitsgegevens mee. Deze staan in bovenstaande niet ter discussie.

Uit uw medisch attest blijkt dat u wel degelijk letsels vertoont aan uw beide voeten en buik. Hoewel de arts stelt dat de letsels compatibel zijn met uw verklaringen vormt dit attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke toestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Het enig middel beroept zich op een appreciatiefout en de schending van:

“De artikelen 48/3 tot 48/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: “Vw”);

- Het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen;
- Het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.

Verzoeker ontwikkelt het middel ten aanzien van de bestreden beslissing als volgt:

“2.3.1. Medische toestand van verzoeker en onvoldoende onderzocht door het CGVS

Allereerst moet worden opgemerkt dat het CGVS niet naar behoren rekening heeft gehouden met de medisch attest overgelegd door verzoeker en evenmin een grondige analyse heeft gemaakt van de eerdere vervolging waaraan hij was blootgesteld.

Tot staving van zijn aanvraag heeft verzoeker een medisch attest overgelegd, dat het bestaan van letsels op beide voeten en op zijn buik bevestigt en verklaart dat deze verwondingen overeenkomen met verzoekers relaas. Hoewel het CGVS het bestaan van de verwondingen zelf niet in twijfel trekt, is het van mening dat dit document geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoeker gewond is geraakt.

Verzoeker heeft echter gedetailleerde verklaringen gegeven over zijn verwondingen (NPO,pg. 17): [...]

Verwerende partij heeft dus op geen enkel moment getracht licht te werpen op deze gezondheidstoestand of de oorsprong van de letsels van verzoeker.

Deze verwondingen zijn echter een ernstige aanwijzing van eerdere vervolging en bevestigt het relaas van verzoeker over het misbruik dat hij heeft ondergaan, zoals Uw Raad heeft erkend in zijn arrest nr. 235 277 van 17 april 2020: [...]

Daarbij heeft het CGVS de gezondheidstoestand van verzoeker onvoldoende geanalyseerd en niet alle medische omstandigheden in zijn beslissing betrokken.

De analyse van het CGVS was niet zorgvuldig en deze tekortkomingen kunnen niet worden getolereerd door Uw Raad.

2.3.2. De vrees van verzoeker houdt verband met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie

Verwerende partij is van mening dat de beschuldigingen van hekserij van verzoekers stiefvader niet de oorzaak zijn van zijn vertrek, maar wel het huiselijk geweld, wat een louter familiaal en gemeenrechtelijk probleem is die geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker kan dit standpunt niet volgen.

Verzoeker betwist niet dat het geweld van zijn stiefvader tegen hem begon vóór de beschuldigingen van hekserij. Hij beschuldigde zijn moeder en hem ervan verantwoordelijk te zijn voor de slechte toestand van zijn zaken. Dit geweld is echter zo intens dat het wel degelijk het niveau van vervolging bereikt.

Geweld tegen kinderen komt veel voor in Angola, zoals blijkt uit algemene informatie. Het gaat dus niet om een geïsoleerde gezinssituatie, maar om een wijdverbreid fenomeen: [...]

Gezien de mishandeling die verzoeker heeft ondergaan, de ernst ervan, de aanzienlijke gevolgen ervan — zoals blijkt uit een medisch attest — en de regelmaat waarmee deze plaatsvond, kan worden gesteld dat deze eerdere vervolging een zodanige ernst heeft bereikt dat deze kan worden beschouwd als een aanwijzing voor toekomstige vervolging, overeenkomstig artikel 48/7 Vw.

Uw Raad stelt vast dat dergelijk geweld en bedreigingen binnen het kader van huiselijk geweld als vervolgingen beschouwd kunnen worden: [...]

De verklaringen van verzoeker over het geweld dat hij heeft ondergaan, zijn coherent en geloofwaardig, zodat er geen reden is om aan de waarheid ervan te twijfelen. Het enkele feit dat verzoeker de oorzaak van het geweld van zijn schoonvader niet kent, rechtvaardigt niet dat dit geweld niet in aanmerking wordt genomen. Verwerende partij concentreert zich op toekomstige details, die onvoldoende zijn om de vrees van verzoeker in twijfel te trekken (zie infra).

Bovendien komt bij zijn vrees voor huiselijk geweld ook nog eens de vrees voor vervolging wegens beschuldigingen van hekserij. Ook al heeft zijn schoonvader dit motief van hekserij gebruikt om zijn klacht tegen hem als ongeloofwaardig te laten beoordelen, verandert dit niets aan het feit dat hij door de Angolese bevolking wel degelijk als hekserij wordt beschouwd, wat voldoende is om zijn vrees voor vervolging te rechtvaardigen.

Verzoeker werd als zodanig beschouwd en naar de kerk gebracht om te worden uitgedreven, waar hij mishandeld werd. Om deze redenen werd hij in Angola slecht gezien en kreeg hij te maken met verschillende incidenten, die hij vanwege de stress tijdens zijn persoonlijk onderhoud vergeten was te vermelden:

- Mensen uit de buurt hebben verzoeker en zijn moeder bedreigd om hen te verbranden omdat ze hen verdachten van hekserij;

- Een vrouw uit de buurt kreeg een gehandicapt kind en de familie kwam naar het ouderlijk huis om verzoeker en zijn moeder aan te vallen, die ze beschuldigden van het veroorzaken van deze handicap.

De algemene informatie bevestigt ook de vervolging van kinderen die beschuldigd worden van hekserij in Angola: [...]

Bijgevolg doet het er niet toe of de beschuldigingen van hekserij tegen verzoeker gegrond zijn of niet. Wat belangrijk is, is dat hij door de bevolking als zodanig wordt beschouwd dat hij daardoor vreest voor vervolging, wat in casu het geval is.

De vrees van verzoeker houdt dus wel degelijk verband met het Vluchtelingenconventie, zowel vanwege zijn lidmaatschap van de sociale groep van kinderen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld als vanwege zijn lidmaatschap van de sociale groep van kinderen die van hekserij worden beschuldigd.

2.3.3. Geen bescherming door de Angolese autoriteiten en geen vluchtalternatief

In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, kan verzoeker niet rekenen op voldoende bescherming van de Angolese autoriteiten, noch zich elders in Angola vestigen.

Verzoeker en zijn moeder hebben beiden een klacht ingediend tegen zijn stiefvader, maar deze hebben geen gevolg gehad. Zijn stiefvader heeft de politie betaald, die geen onderzoek heeft gedaan, maar alleen hem en verzoeker heeft uitgenodigd voor een gesprek. Op hun advies heeft zijn stiefvader ook het argument van hekserij gebruikt, zodat de klacht niet als geloofwaardig zou worden beschouwd.

Als visser heeft verzoekers stiefvader veel klanten en contacten, met name bij de politie. Hij bevindt zich dus in een sterke positie en zal opnieuw gebruik kunnen maken van zijn contacten, zodat er voor verzoeker geen echte beschermingsmaatregelen bestaan in geval van terugkeer naar Angola.

Deze corruptieproblemen worden bevestigd door algemene informatie: [...]

Gezien het gebrek aan beschermende maatregelen ten aanzien van hem, kan van verzoeker niet worden verwacht dat hij herhaaldelijk stappen onderneemt bij de politie, daar deze geen enkele kans van slagen hadden.

Ter herinnering is het inroepen van de bescherming niet de centrale vraag, maar wel of een effectieve bescherming kan worden geboden door de nationale autoriteiten. Dit werd al geoordeeld door Uw Raad (arrest nr. 163.632, van 08.03.2016,): [...]

In geval van terugkeer naar Angola zal verzoeker zich ook niet in een andere regio van het land kunnen vestigen, aangezien hij daar geen netwerk of middelen heeft om zich duurzaam te vestigen.

Zoals verzoeker heeft uitgelegd, heeft hij geen contact meer met de familie van zijn moeder, aangezien ze haar bij verzoekers geboorte hebben verstoten omdat zij haar relatie met een persoon van Congolese afkomst niet goedkeurden. Het is dan ook onbegrijpelijk dat het CGVS beweert dat verzoeker nieuwe relaties met hen zou kunnen opbouwen (NPO, pg. 12): [...]

Verzoeker heeft dus geen concrete alternatieven indien hij naar Angola terugkeert en zal gedwongen zijn om terug te keren naar zijn stiefvader, van wie hij vervolging vreest:

- Hij had geen eigen middelen en was afhankelijk van zijn familie in Angola;

- Hij werkte als afwasser in een restaurant, maar alleen dankzij de hulp van Mevrouw E., en hij werd door zijn stiefvader gevonden, zodat hij niet naar haar terug kan keren zonder te vrezen dat hij daar gevonden zal worden;

- Hij heeft geen contact met de familie van zijn moeder en heeft geen ander familienetwerk in Angola; zijn vader en zijn halfbroers en -zussen wonen in België.

Dit bevestigt dus het risico op vervolging van verzoeker bij terugkeer naar Angola.

2.3.4. Wat betreft de vermeende tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen

Het CGVS trekt verzoekers verklaringen in twijfel op basis van vermeende tegenstrijdigheden met betrekking tot de periode waarin hij bij Mevrouw E. heeft gewoond en met betrekking tot zijn paspoort.

Verzoeker wenst enkele verduidelijkingen te geven over de periode waarin hij het huis van zijn stiefvader heeft verlaten:

-Zijn stiefvader heeft hem in juni 2024 neergestoken, waarna hij enkele weken in het ziekenhuis heeft gelegen;

- Toen verzoeker uit het ziekenhuis terugkeerde, had hij geen andere keuze dan voor korte tijd bij zijn stiefvader wonen, maar hij was vaak in de kerk en had contact met E., die hem hielp bij het plannen van zijn vertrek. Ze heeft met name stappen ondernomen om verzoekers paspoort te verkrijgen in juli 2024;

- Op [...] 2024 ging verzoeker bij Mevrouw E. wonen, omdat hij het geweld van zijn stiefvader niet langer kon verdragen.

- Zowel Mevrouw E. als zijn stiefvader wonen in Benfica, Luanda. Vóór 2024 woonde verzoeker met zijn gezin in een andere wijk. Er is dus geen tegenstrijdigheid met zijn verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het gaat dus niet om echte tegenstrijdigheden die op zichzelf voldoende zijn om de hele relaas van verzoeker in twijfel te trekken.

Wat de hulp van Mevrouw E. betreft, wil verzoeker verduidelijken dat zij alle stappen heeft ondernomen om een paspoort voor hem te verkrijgen en de administratieve kosten heeft betaald. De vader van verzoeker, met wie Mevrouw E. contact had, zou haar bij hun aankomst in België terugbetalen. Aangezien verzoeker nog nooit naar Europa was gereisd — in tegenstelling tot Mevrouw E. — heeft zij hem naar België begeleid en hem laten zien waar hij zijn verzoek om internationale bescherming moest indienen. Zij heeft hem bij zijn eerste stappen begeleid om ervoor te zorgen dat alles in orde was. Het gaat hier niet om een echte smokkelaar, maar om iemand die verzoeker heeft geholpen en ervoor wilde zorgen dat alles goed zou gaan, wat verklaart waarom zij met hem mee is gereisd naar België.

Bij hun aankomst in België was de vader van verzoeker op reis in Congo en kon hij dus Mevrouw E. niet onmiddellijk terugbetalen. Daarom is zij met het paspoort van verzoeker vertrokken, als ruilmiddel om haar terugbetaling te vragen.

Het feit dat verzoeker zijn originele paspoort heeft overgelegd, evenals het bewijs dat hij met een visum voor Portugal heeft gereisd, toont duidelijk aan dat hij meewerkt en dat hij niets te verbergen had voor de Belgische asielinstanties.

De door het CGVS aangevoerde tegenstrijdigheden zijn dus wel degelijk gerechtvaardigd en kunnen niet volstaan om verzoekers verzoek om internationale bescherming af te wijzen.

2.3.5. Wat betreft het gebrek aan contacts tussen verzoeker en zijn moeder

Het CGVS trekt de geloofwaardigheid van verzoekers relaas in twijfel omdat zijn moeder in Angola bij zijn stiefvader is gebleven en hij geen contact meer met haar heeft.

Het is duidelijk dat verzoeker niet vrijwillig heeft gekozen om van zijn moeder gescheiden te worden en dat hij liever met haar was gevlucht.

Zijn moeder had echter niet de middelen om aan verzoekers stiefvader te ontsnappen en heeft daarom gekozen om haar zoon te laten vluchten, om hem te beschermen (NPO, pg. 13): [...]

Bij zijn aankomst in Portugal heeft verzoeker zijn simkaart vernield omdat hij bedreigende berichten ontving van zijn stiefvader en bang was om gevonden te worden. Hij heeft via Mevrouw E. en een van haar medewerkers ter plaatse enig contact kunnen onderhouden met zijn moeder. Hij kon echter geen rechtstreeks contact opnemen met haar omdat zij geen telefoon heeft en niet actief is op sociale media (NPO, pg. 14): [...]

Verzoeker kan momenteel dus geen contact met zijn moeder opnemen, maar dit mag geenszins worden geïnterpreteerd als een desinteresse van zijn kant. Integendeel, de scheiding van zijn moeder en het feit dat zij nog steeds bij zijn stiefvader woont, veroorzaakt bij hem grote angst, zoals tijdens zijn persoonlijk gesprek bleek (NPO, pg. 14): [...]

Het standpunt van het CGVS houdt weinig rekening met het dilemma waarin verzoeker zich bevond: vluchten en zichzelf redden, maar gescheiden worden van zijn moeder, zonder haar te kunnen beschermen.

[...].

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op de onderlinge samenhang worden de verschillende onderdelen van het middel samen behandeld.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verwijst naar zijn gezondheidsattest en stelt dat geen rekening werd gehouden met het bijgebrachte medisch attest.

Inzake het medisch attest stelt de bestreden beslissing:

“Uit uw medisch attest blijkt dat u wel degelijk letsels vertoont aan uw beide voeten en buik. Hoewel de arts stelt dat de letsels compatibel zijn met uw verklaringen vormt dit attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke toestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.”

Dit medisch attest heeft betrekking op letsels aan de voeten en buik van verzoeker ingevolge de voorgehouden (en ongeloofwaardig beoordeelde – *cf. infra*) vervolgingsfeiten.

In de mate dat in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat *“niet naar behoren rekening [werd] gehouden met het medisch attest”*, blijkt dat verzoeker nalaat uit te werken op welke wijze hij niet in staat was om zijn rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan zijn verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden. Het medisch attest toont hoegenaamd niet aan dat er in zijn hoofde bijzondere procedurele noden gelden.

5. Verzoeker vreest verzoeker mishandeld te worden door zijn stiefvader en zijn familie. Hij vreest ook vervolging door de Angolese bevolking omdat hij wordt beschouwd als een heks ingevolge de beschuldigingen door zijn stiefvader.

Na analyse van de elementen in het rechtsplegingsdossier stelt de Raad het volgende vast:

(i) Vooreerst blijkt: “Verzoeker betwist niet dat het geweld van zijn stiefvader tegen hem begon vóór de beschuldigingen van hekserij. Hij beschuldigde zijn moeder en hem ervan verantwoordelijk te zijn voor de slechte toestand van zijn zaken.” (verzoekschrift, p.7).

Dit geweld door verzoekers stiefvader, alsook de daaruit voortvloeiende beschuldiging van hekserij door de stiefvader om zichzelf juridisch te beschermen, gebeurde in familiale kring. Deze interpersoonlijke en intra-familiale problemen, hoe laakbaar ook, zijn *in casu* echter vreemd aan de vervolgingsgronden zoals omschreven in artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet.

(ii) Het is niet plausibel dat dat verzoeker zich ten aanzien van de geweldsdaden en daaropvolgende beschuldigingen van hekserij door zijn stiefvader niet kan beroepen op de bescherming van de Angolese autoriteiten.

- De bestreden beslissing stelt op basis van de voorliggende gegevens hieromtrent terecht:

“ In 2023 dient u klacht in bij de politie omwille van het geweld dat uw stiefvader tegen u en uw moeder pleegt. Ook dan komt hekserij in uw hoofde weer ter sprake. Echter, **opnieuw kan worden vastgesteld dat uw stiefvader u niet werkelijk als heks beschouwt maar dit gebruikt om zichzelf in een beter daglicht te stellen**. Hij verklaart u immers voor gek nadat hij te weten komt dat u het huiselijk geweld bij de politie ging aankaarten en stuurt u vervolgens naar de Congolese kerk. De personen van de kerk zouden van hem een som geld ontvangen indien u door hun toedoen zou toegeven dat u behekst bent en zo uw klacht bij de politie omtrent het huiselijk geweld immers kan worden ontkracht (NPO, p. 9, 11, 17, 24).

[...]

Bovendien houdt niets u tegen om u te beroepen op de Angolese autoriteiten indien u alsnog zou worden geconfronteerd met uw stiefvader en/of zijn neven. Eén klacht van uzelf en één klacht van uw moeder is niet afdoende om te besluiten dat de overheidsinstellingen in Angola onvoldoende bescherming zouden kunnen bieden of de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen. U stelt immers dat zowel u als uw vader op gesprek zijn geweest en dat er gezegd werd dat er minder agressie moest zijn bij u thuis, waaruit blijkt dat ze uw klacht niet zonder meer als ongegrond beschouwden (NPO, p. 22). U stelt nog dat uw vader ‘waarschijnlijk’ enkele agenten van het politiekantoor waar jullie klacht gingen indienen, heeft omgekocht (NPO, p. 23), wat dus een loutere hypothese is van uzelf. Het staat u bovendien vrij om u tot een ander politiekantoor te begeven.”

- Verzoeker voert in het verzoekschrift naast de vrees voor huiselijk geweld ook de vrees voor vervolging aan wegens beschuldigingen van hekserij omdat “[...] zijn schoonvader dit motief van hekserij gebruikt om zijn klacht [wegens huishoudelijk geweld] tegen hem als ongeloofwaardig te laten beoordelen [...]”.

Verzoeker hanteert en citeert in het verzoekschrift de volgende landeninformatie:

“A child was tortured and mutilated for months in Luanda by a church pastor for believing in witchcraft, a phenomenon that led to more than 100 reports in 2024, an official source told Lusa on Wednesday.

According to Bruno Pedro, head of the Department for the Prevention of Violence and Protection of Children’s Rights at the National Children’s Institute (Inac), cases of belief in witchcraft or violence against children are on the rise as a result of the authorities’ efforts to raise awareness of the need to report such incidents.

Novo Jornal reported on Tuesday that a nine-year-old child was handed over by his mother to a pastor to remove evil spirits and was subjected to various forms of abuse, which were reported to the authorities by the child’s father.

Bruno Pedro pointed out that INAC's SOS-Criança service has been facilitating reports, which are now anonymous and do not require the presence of the people involved, as was previously the case.

He pointed out that INAC has been researching cultural beliefs and practices that encourage violence against children, concluding that a lack of knowledge about certain situations, such as autism, leads people to commit these acts"

(vrije vertaling: "Een kind is maandenlang in Luanda gemarteld en verminkt door een predikant omdat het in hekserij geloofde; een verschijnsel dat in 2024 tot meer dan 100 meldingen leidde, zo vertelde een officiële bron woensdag aan Lusa.

Volgens Bruno Pedro, hoofd van de afdeling Preventie van Geweld en Bescherming van Kinderrechten bij het Nationaal Kinderinstituut (Inac), neemt het aantal gevallen van geloof in hekserij of geweld tegen kinderen toe als gevolg van de inspanningen van de autoriteiten om het bewustzijn te vergroten over de noodzaak om dergelijke incidenten te melden.

Novo Jornal meldde dinsdag dat een negenjarig kind door zijn moeder aan een predikant was toevertrouwd om boze geesten te verdrijven en dat het kind daar verschillende vormen van misbruik onderging, die door de vader van het kind bij de autoriteiten werden gemeld.

Bruno Pedro wees erop dat de SOS-Criança-dienst van het INAC het melden van gevallen heeft vergemakkelijkt; meldingen zijn nu anoniem en vereisen niet langer de aanwezigheid van de betrokkenen, zoals voorheen het geval was.

Hij wees erop dat het INAC onderzoek heeft gedaan naar culturele overtuigingen en praktijken die geweld tegen kinderen in de hand werken, en concludeerde dat een gebrek aan kennis over bepaalde situaties, zoals autisme, ertoe leidt dat mensen deze daden plegen" – De Raad onderlijnt)

Uit de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie blijkt derhalve dat het probleem van beschuldigingen wegens hekserij ten aanzien van kinderen door hun ouders door de Angolese autoriteiten ernstig wordt genomen aangezien er inspanningen worden gedaan om deze incidenten te melden én op te volgen.

- Artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft."

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034).

De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoeker stelt tevens in het feitenrelaas in het verzoekschrift: "Verzoeker en zijn moeder hebben elk afzonderlijk een klacht ingediend bij de politie. Eén van de politiemannen had zijn stiefvader ingelicht over zijn klacht. Er is een gesprek met de politie plaatsgevonden in zijn bijzijn en dat van zijn stiefvader waarbij is aangehaald dat er minder agressie moest plaatsvinden bij hen thuis. Verder is er geen gevolg gegeven aan de klacht." Dit betreft andermaal een duidelijke indicatie dat de klacht die verzoeker en zijn moeder indienden serieus werd genomen door de autoriteiten. Verzoekers stiefvader werd immers bij de politie gesommeerd en opgedragen geen agressie meer te plegen. Het feit dat er na deze politie- interventie geen verder gevolg

werd gegeven aan de klacht impliceert uiteraard niet dat navolgende klachten door de politie niet afdoende zouden worden onderzocht.

(iii) Inzake de gewelddadige aard van verzoekers stiefvader stelt de bestreden beslissing:

*“Tot slot komt de **geloofwaardigheid van uw verklaringen over de gewelddadige aard van uw stiefvader** danig onder druk te staan, nu blijkt dat (1) uw moeder initieel nog bij uw stiefvader bleef nadat u vertrok naar E. (NPO, p. 13) en (2) u zonder uw moeder vertrokken bent en zelfs niet weet waar zij nu verblijft (NPO, p. 14). U stelt dat u contact met haar had tot in Portugal via de telefoon van E.. Nochtans heeft u zelf ook een telefoon. Gevraagd of u via uw eigen telefoon uw moeder kan contacteren, stelt u vaagweg dat zij niet overweg kan met het internet. (NPO, p. 14.) Indien uw moeder contact kon houden met E. na uw vertrek, kan niet worden ingezien waarom zij geen contact zou kunnen houden met u. Van iemand die beweert vertrokken te zijn naar aanleiding van huiselijk geweld aan het adres van zowel hemzelf als zijn moeder, kan verwacht worden dat hij hoe dan ook contact houdt, enerzijds om te horen om hoe het uw moeder vergaat, anderzijds om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen van haar (en bij uitbreiding uw) problemen. Een dergelijke desinteresse in haar lotgevallen en in de evolutie van uw eigen problemen, is niet verenigbaar met een ernstige vrees voor vervolging.”*

Verzoeker verweert zich door te stellen dat zijn moeder niet de middelen heeft om aan verzoekers stiefvader te ontsnappen, dat hij bij zijn aankomst in Portugal zijn simkaart vernielde omdat hij bedreigende berichten ontving van zijn stiefvader en dat hij via mevrouw E. en een van haar medewerkers ter plaatse enig contact kon onderhouden met zijn moeder maar niet rechtstreeks met haar omdat zij geen telefoon heeft en niet actief is op sociale media.

Dit amalgaam van redenen kan niet aangenomen worden als concreet en dienstig verweer. Het valt niet in te zien waarom zijn moeder daadwerkelijk bij een gewelddadig persoon zou verblijven nadat zij al de moed heeft gehad om tegen hem klacht in te dienen bij de politie. De vernietiging van de simkaart is ongeloofwaardig want verzoeker kon eenvoudigweg zijn stiefvader blokkeren of een andere simkaart aanschaffen teneinde zijn 'contacten' te bewaren.

(iv) Verzoeker legde zijn paspoort voor bij de DVZ maar niet bij verweerder.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“Daar komt dan nog eens bij dat u beweert dat mevrouw E. uw reisdocumenten, waaronder uw paspoort, in orde bracht vanaf het moment dat u bij haar introk – hetzij augustus hetzij oktober 2024 – maar dat op uw paspoort te lezen staat dat deze u eerder werd toegekend, namelijk op 31 juli 2024 (NPO, p. 16; zie groene map in administratief dossier). De vaststelling dat u plots uw origineel paspoort niet meer in uw bezit zou hebben, hoewel u deze wel heeft voorgelegd tijdens het indienen van uw verzoek om internationale bescherming doet vermoeden dat u heeft opgemerkt dat de datum waarop u deze heeft verkregen niet strookt met het relaas dat u wenst neer te zetten en dat u deze aldus bewust achterhoudt om de asielinstanties te misleiden. Het is in de eerste plaats weinig aannemelijk dat u als volwassen man – u was negentien jaar op uw vertrekdatum uit Angola (geboren op [...] 2005 en vertrokken op 21 januari 2025) – doorheen uw reis moest worden bijgestaan door mevrouw E., te meer daar u op legale wijze en dus met uw eigen paspoort en een geldig visum reisde, en dat zij uw eigen paspoort ook weer zou meenemen naar Angola. Bovendien meent u dat zij uw paspoort weer zou hebben meegenomen omwille van het feit dat u nog niet betaald heeft voor de reis, terwijl u bij DVZ verklaarde dat uw vader haar heeft betaald (NPO, p. 5 - 6, 15 – 16; zie verklaring DVZ, d.d. 26 juni 2025, p. 10, vraag 25, p. 11, vraag 27 en 32, p. 12, vraag 33).”

Verzoeker verweert zich als volgt: *“Zij heeft hem bij zijn eerste stappen begeleid om ervoor te zorgen dat alles in orde was. Het gaat hier niet om een echte smokkelaar, maar om iemand die verzoeker heeft geholpen en ervoor wilde zorgen dat alles goed zou gaan, wat verklaart waarom zij met hem mee is gereisd naar België. Bij hun aankomst in België was de vader van verzoeker op reis in Congo en kon hij dus Mevrouw E. niet*

onmiddellijk terugbetalen. Daarom is zij met het paspoort van verzoeker vertrokken, als ruilmiddel om haar terugbetaling te vragen.”

Verzoekers verweer is niet aannemelijk. Indien ‘mevrouw E.’ geen ‘echte smokkelaar’ is maar verzoeker wilde helpen en ervoor zorgen dat alles goed zou gaan, valt niet in te zien waarom ze verzoekers paspoort weer zou hebben meegenomen als drukkingsmiddel om geld van verzoekers vader te verkrijgen; verzoekers vader kon daarenboven ook via (internationaal) betalingsverkeer betalen. Het meenemen van verzoekers paspoort door ‘mevrouw E.’ als drukkingsmiddel is daarenboven totaal ontoereikend aangezien verzoeker zich eenvoudigweg tot de Angolese ambassade in België kan wenden teneinde een nieuw paspoort te bekomen (aangezien het zijne werd ontvreemd – dan wel verloren).

(v) Verzoeker stelt in het verzoekschrift inzake de vermeende beschuldiging van hekserij:

“Om deze redenen werd hij in Angola slecht gezien en kreeg hij te maken met verschillende incidenten, die hij vanwege de stress tijdens zijn persoonlijk onderhoud vergeten was te vermelden:

- Mensen uit de buurt hebben verzoeker en zijn moeder bedreigd om hen te verbranden omdat ze hen verdachten van hekserij;

- Een vrouw uit de buurt kreeg een gehandicapt kind en de familie kwam naar het ouderlijk huis om verzoeker en zijn moeder aan te vallen, die ze beschuldigden van het veroorzaken van deze handicap.”

Het is niet plausibel dat verzoeker wegens ‘stress’ dergelijke belangrijke incidenten niet zou gemeld hebben bij verweerder tijdens zijn onderhoud. Dit geldt des te meer omdat deze incidenten thans op zeer algemene wijze en geenszins concreet worden aangebracht. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor deze omissies tijdens het persoonlijk onderhoud.

(vi) Het medisch attest van 8 juli 2025 maakt melding van littekens. Het betreft telkens letsels die *“volgens patiënt”* respectievelijk werden veroorzaakt door een machete (in 2021 en 2023) en mes (2024). De enkele vaststelling dat deze letsels compatibel zijn met verzoekers verklaringen (letsels wegens machete/mes) tonen op zich echter geen enkel verband tussen verzoekers relaas inzake de voorgehouden geweldsdaden van zijn stiefvader. Deze letsels kunnen, gelet op de voorgaande vaststellingen, door eender wie en op eender welke wijze zijn aangebracht.

6. Ingevolge het geheel van de voorstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers relaas geloofwaardigheid ontbeert.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het afleggen van post-factum verklaringen inzake andere bedreigingen, het uitvoerig citeren van rechtspraak die geen precedentswaarde heeft, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake de bescherming en gewelddadig karakter van zijn stiefvader, het poneren van een vrees voor vervolging voor zijn stiefvader en diens familie en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder van de mogelijkheid tot bescherming. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde inzake de ongeloofwaardigheid van aangebrachte feiten en de mogelijke bescherming in Angola niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS